

Ajatuksia Paavalin kirjeistä

1.KOR.6:1-20

Kristittyjen keskinäiset riita-asiat

Edellisessä luvussa käsittelimme Korintton seurakunnassa rehottavaa haureellisuutta ja sen käsittelyä. Tässä luvussa tarkastellaan seurakunnissa ilmenevien riitakysymysten käsittelyä. On siis hyvin todennäköistä, että keskuudessamme esiintyy toisinaan erimielisyyksiä - onhan inhimillinen mielemme hyvin ailahtelevainen ja kadottaessamme Pyhän Hengen täyteen ja todellisen näyn ja tarkoituksen seurakunnan tarkoituksesta tässä maailmassa, saatamme hyvinkin ajautua kiistelemään toisarvoisista seikoista ja jopa omista vallankäyttömahdollisuuksistamme. Näitäkin alueita on uskallettava tarkastella ja tutkia Jumalan Sanan valossa - ennen kaikkea tunnistaen, miten asenteemme ovat omassa sydämessä.

1-3. Kuinka rohkenee kukaan teistä, jolla on riita-asia toisen kanssa, käydä oikeutta väärin edessä? Miksei pyhien edessä? Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat maailman tuomitsemaan? Ja jos te tuomitsette maailman, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan aivan vähäpätöisiä asioita? Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä, emmekö sitten maallisia asioita?

Paavali antaa siis meille uutta perspektiiviä, että oppisimme käsittelemään riitakysymyksiämme. Paavali antoi ymmärtää, miten häpeällistäkin se on, ettemme osaa ratkaista edes pieniä ongelmatilanteitamme järjevästi. Tarvitaan Jumalan viisaudella täytetty mies, joka osaisi johtaa seurakuntaa näkemään todellisia päämääriä ja ratkaisemaan asioita tarvittaessa oikeudenmukaisesti.

4-5. Jos teillä siis on maallisia asioita ratkaistavina, nekö te asetatte tuomareiksi, jotka ovat halveksittuja seurakunnassa? Teidän häpeäkseen minä tämän sanon. Eikö teidän joukossanne sitten ole yhtäkään viisasta, joka voisi ratkaista veljien välin?

Eli, on häpeällistä, jos annamme uskovina riitakysymystemme paisua niin suuriksi, että niitä täytyy ratkoa jumalattomien oikeusistuimissa. Meidän tunnetaan siitä Jumalan lapsiksi, että meillä on keskinäinen yhteys ja rakkaus - eihän tällainen *käräjöinti* ole

eduksi millään tavoin Jumalan seurakunnalle ja evankeliumille!

6-7. Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa, vieläpä uskottomain edessä! Teille on jo yleensä vaurioksi, että käräjöitte keskenänne. Miksi ette enemminkin sallii tehdä vääryyttä itsellenne? Miksi ette enemminkin anna riistävä omaanne?

Vääryys ja toiselta riistäminen täytyy siis laittaa kuriin ennen kuin asiat riistäytyvät tällaiselle tasolle.

8-10. Sen sijaan te itse teette vääryyttä ja riistätte toisen omaa, vieläpä veljien. Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkokat, ei hekumoitsijat eikä miehitykset, eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa.

Näin Paavali antoi kunnon ryöpytyksen asioista, joissa eläen - ilman parannuksen mieltä - joutuu lopulta kadotukseen. Syntimmehän meidät hukuttaa ja siksi **synneistä on tehtävä parannus!**

11. Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä.

Toisin sanoen, olemme tulleet pelastetuiksi uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, ja siksi **meidän ei sovi elää synnissä**. Vaikka kaikki onkin luvallista ja mahdollista tehdä, mutta joudumme myös vastaamaan valinnoistamme ja päätöksistämme.

12. Ruumis on Pyhän Hengen temppeli - Kaikki on minulle luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi; kaikki on minulle luvallista, mutta minä en saa antaa minkään itseäni vallita.

Tämän jakeen tärkeä sana on **"vallita"**. Emme saisi antaa itseämme uudelleen sidottavaksi orjuuden kahleisiin (Gal.5:1), samoin kuin meidän ei tule antaa synnin hallita kuolevaisessa ruumiissamme. (Room.6:12) Jumalahan

ei antanut meille ruumista ja elämää - meidän käyttäöksemme sitä vain syntisiin leikkeihimme himoissamme.

13-14. Ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten; ja Jumala on tekevä lopun niin toisesta kuin toisestakin. Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten, ja Herra ruumista varten; ja Jumala, joka herätti kuolleista Herran, on herättävä meidätkin voimallansa.

Edelleen Paavali jatkaa muistuttaen, että olemme Kristuksen jäseniä, ja siksi synnissä eläminen ei sovi. Yhdeksi lihaksi tuleminen haureellisuuden kautta on paha. Sen sijaan meidän tulee yhtyä Herran kanssa, ollaksemme yhtä Hänen kanssaan.

15-17. Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenenä tekisin ne porton jäseniksi? Pois se! Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi hänen kanssaan? Onhan sanottu: "Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi." Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan.

Tämän vuoksi Paavali toistamiseen kehottaa pakenemaan haureutta. Siinä ei ole mitään pyhää, koska yhtyessään porttoon, ihminen tekee vahinkoa ennen kaikkea itselleen.

18. Paetkaa haureutta. Kaikki muu synty, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan.

Lopuksi Paavali muistuttaa, että **uskovaisen ruumis kuuluu myös Jumalalle**. Hän on ostanut meidät - maksaen kalliin hinnan, ja se velvoittaa uskovaa elämään pyhää ja siveelistä elämää.

19-20. Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ette ole itsenne omat? Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne.

Syntielämän sijaan meidän tulee siis antautua Pyhän Hengen johdatettaviksi. Se on uskovaisen perintöoikeus Jumalaan ja vain Hengellä täytetty seurakunta voi hyvin. Näky ja into, minkä Pyhä Henki vaikuttaa, saa olemmattomat riitelyt ja väittelyt jäämään taka-alalle. - Täytyykää Hengellä! (Ef.5:18) Koe Jumalan valtakunnan iloa ja riemua sisäisessä maailmassasi!

"Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä." Room.14:17

